

Forspligtelser til at tage imod Ladningen og betale m. v. efter §§ 154—155, men kun ikke har meldt sig, maatte fordi han er bleven forhindret derv, maatte fordi han et forbleven uvidende om Skibets Ankomst, idet han var ukendt, eller ikke har været til at finde, for Skipperen. Lovforslagets § 156 stælnet derfor, efter i 1ste Punktum at have givet den almindelige Regel, at naar det ikke er nogen parat til at tage imod Ladningen paa Bestemmelsesstedet, skal Skipperen derom saavidt muligt straks underrette Afslæderen, for at denne kan faa Lejlighed til at tage sine Forholdsregler og give Skipperen nærmere Ordre, — imellem de to Tilfælde, at behørig Modtager simpelthen ikke melder sig i rette Tid, og at Ladningsmodtageren, det vil sige den, til hvem Ladningen er bestemt, vel er til Stede men vægrer sig ved at modtage eller ved at betale eller deponere, hvad der skal betales, eller forholder Losningen. I første Tilfælde paalægges det Skipperen, saasnart faa lang Tid er hengaaet, at Ladningen, efter hans eget bedste Skøn, ikke kan tilendebringes inden Overliggedagens Udløb — eller for Stykgods' Vedkommende inden den af ham i Medfør af § 138 til dets Modtagelse bestemte Tid —, at stride til Losning og Oplæggelse af Godset. I det andet Tilfælde, hvor Ladningsmodtageren forudsættes at være til Stede og selv at kunne varetage sin Interesse, gøres det ikke til Pligt men kun til en Ret for Skipperen at løse og oplægge, naar Losningen fra Ladningsmodtagerens Side forhales saaledes at den ikke kan være endt i rette Tid, det er, som sagt, inden Overliggedagens Udløb. Den i 2det Stykke tilføjede Bestemmelse, at Skipperen altid, naar han oplægger Gods, derom skal underrette den, til hvem det er bestemt, efter Omstændighederne ved Bekendtgørelse eller paa anden paa Stedet brugelig Maade efter § 118, turde være vel begrundet i Forholdets Natur. — Naar endelig i Paragraffens 3dje Stykke Skipperens Krav paa Erstatning for ethvert Ophold udover Overliggedagene, der foranlediges ved Oplæggesen eller paa anden Maade, knyttes til den Betingelse, at der ikke er nogen Skyld for Opholdet paa Skibets Side, sigtes herved til, hvad ovenfor er anført om, at det er Skipperens Pligt ikke at forhale Situationen, paa den udeblivende Ladningsmodtagers Bestofning, for derved at tilvende Skibet en Godtgørelse „mindst som for Overliggedage“.

Skipperen kan naturligvis ikke være tjent med blot at oplægge Godset i de Tilfælde, der omtales i § 156 og tidligere i § 140, hvor der er Strid mellem flere Konnossements-Skænder, og derefter at vente,

maa i lang Tid, paa Betaling af Fragt, Godtgørelse for Ophold, Udlæg og Omkostninger. Der gives ham derfor i § 157 Ret til ved offentlig Auktion at lade sælge saa meget af det oplagte Gods, som udfordres til at dække de i § 155 nævnte Fordringer foruden Told og Omkostninger. Det er herved en Forudsætning, at Skipperen for at gøre denne Ret gældende ikke forud skal søge Dom eller lade gøre Udpantning eller deslige; han udøver denne Ret i Kraft af den Søpanteret, han i Medfør af § 276 har i Godset og som i det omhandlede Tilfælde faar Karakteren af en Haandpanteret.

Som en Slutsten til Bestemmelserne i de foregaaende §§ 154—157 gives der i § 158 Regel for, hvorvidt Skipperen kan gøre noget Krav gældende mod Befragteren for de Beløb, som Ladningsmodtageren var pligtig at betale, naar han til denne har udleveret Godset uden at sørge for at faa sin Betaling. Medens Opfattelsen i denne Henseende i nogle Lande (saasom England-Amerika) er den, at Tilbageholdelsesretten over Godset maa anses som en Skipperen nærmest i egen Interesse givne Sikkerhed, antages det i andre Lande, saasom Frankrig og Tyskland, at Skipperen er ikke blot berettiget men ogsaa i Befragterens Interesse forpligtet til at tilbageholde Ubleveringen af Varerne indtil han faar betalt Fragt m. m. efter Certepartiet, og til denne, formentlig rigtigere Opfattelse have Lovforslagene for de 3 nordiske Lande sluttet sig. Derfor siges det i § 158, at Skipperen ikke i det omhandlede Tilfælde kan gøre noget Krav paa Befragteren, hvorimod denne bliver ansvarlig for det manglende Beløb, naar Skipperen ikke har udleveret Godset og dette derefter sælges uden at derved fremkommer fuld Dækning af Skipperens Fordringer. En med almindelige Rettsregler stemmende Undtagelse gøres dog fra Bestemmelsen i § 158, nemlig for det Tilfælde, at Befragteren vilde blive beriget paa Skipperens Bestofning ved at fritages for at betale denne, hvad han ikke har faaet betalt af Modtageren. Herved sigtes navnlig til Tilfælde, hvor Modtageren er Afslæderens Kommissionær, eller Befragter og Modtager Interessenter i samme Firma, eller hvor iøvrigt deres Interesser saaledes falde sammen, eller hvor de staa saaledes overfor hinanden, at i Virkeligheden Modtagerens 1ste-Betaling af Fragten m. m. giver Befragteren en Binding eller Fordel af tilsvarende Størrelse. Befragteren har nemlig kun Krav paa ikke at lide nogen Skade ved Skipperens Uforsigtighed med at udlevere Godset uden Betaling.